

mellem grundejerne eller mellem forskellige grupper af grundejere. Det forudsættes, at kommunen fører særskilt regnskab for sine spildevandsanlæg. Hvis bidragene giver kommunen overskud er det rimeligt, at beløbet reserveres til senere anvendelse til anlæggets drift og supplerer. Udviser regnskabet underskud kan kommunen selv beslutte en ensartet forhøjelse af bidragene f. eks. ved forhøjelse af vandprisen. Ændringer af de af landvæsenskommissionen fastsatte fordelingsprincipper må derimod forelægges kommissionen til godkendelse.

Den gældende § 74 indeholder i stk. 5 angivelse af en række forhold herunder tidspunktet, fra hvilket anlægget kan tages i brug, som kan være af betydning for fordelingen af grundejernes bidrag. Også på dette punkt foreslås en smidigere ordning i § 74 a, stk. 1, § 74 b samt § 74 c i overensstemmelse med betænkningens kap. VII (side 69-71).

I § 74 d er foreslået bestemmelser om statstilskud til spildevandsanlæg, som er nødvendiggjorte af forskellige myndigheders varetagelse af vigtige almene interesser, og hvis finansiering overstiger den lokale befolknings og kommunes økonomiske foråen. Den foreslåede ordning svarer til de gældende bestemmelser i lovens § 22, stk. 4 og 5, og § 94, stk. 1.

§ 74 e, første led, svarer til gældende § 74, stk. 5, 5. pkt., medens andet led foreskriver, at landvæsenskommissionen i tilknytning til rensningskravene efter § 73 c skal træffe bestemmelse om, hvordan der skal forholdes, hvis kontrollen viser, at kravene ikke (længere) kan opfyldes. Dette stemmer overens med princippet i § 72, stk. 2, hvor efter lovlige anlæg kun opnår midlertidig godkendelse, fordi de altid kan stilles over for krav om udførelse af de supplerende anlæg, som vandløbsretten finder påkrævede. Vandløbsretten afslutter sagens behandling, når kendelse er afsagt. Kontrollen og evt. tvangsfuldbyrdelse påhviler de administrative myndigheder hvorom henvises til § 77 d, § 81, stk. 2, og § 86, stk. 2, (private anlæg) og § 81, stk. 2, § 82, stk. 3, og § 88 a (offentlige anlæg).

§ 74 f svarer i det væsentlige til den gældende § 74, stk. 7. Disse regler og etapevis udbygning af spildevands- og rensningsanlæg vil få stigende betydning, når spildevandsforholdene planlægges i tilknytning til andet kommunalt planlægningsarbejde vedrørende større områder som først efterhånden inddrages under bebyggelse.

I § 74 f, stk. 2, opretholdes den hidtidige bestemmelse i § 74, stk. 7, sidste punktum, om at der i kendelsen kan træffes bestemmelse om udførelse af senere etaper af f. eks. rensningsanlægget. Denne ordning findes særlig hensigtsmæssig i de tilfælde,

hvor det kan overlades til kommunen at tage bestemmelser om udbygning af det kommunale kloaknet efter forslaget § 74, stk. 1, og § 74 a, jfr. bemærkningerne foran side 25 til § 73 c, stk. 1.

Den ændrede affattelse i § 74 g tilsigter ingen ændring af den praksis, der er fulgt på grundlag af de gældende bestemmelser i § 74, stk. 5, næstsidste og sidste pkt. Bestemmelsen svarer til lov om landvæsensretter, § 34, stk. 1.

Til nr. 59-60 (§ 75).

Efter forslaget til § 74 b skal landvæsenskommissionen kun godkende beregningsreglerne for anlægsudgifternes fordeling. Det foreslås derfor også at overlade de økonomiske spørgsmål, der kan opstå under arbejdets udførelse, til kommunernes egen afgørelse, således at disse kun forelægges i tilfælde af tvistigheder.

Det foreslås endvidere, at det tekniske samarbejde, der nødvendigvis må bestå mellem vandløbsretten og de kommunale myndigheder, så længe spildevandsagen behandles, først afsluttes, når regulativ for anlægget er godkendt af landvæsenskommissionen, jfr. foran side 21 om forslaget til § 12 a og § 16 a, stk. 1.

Til nr. 62-63 (§ 77 og §§ 77 a-77 d).

Ved vandløbslovens gennemførelse har det næppe stået nogen klart, at reglerne i § 77 om private spildevandsanlæg kom til at gælde for endog meget store anlæg. Hvis den lokale kommune ikke ønsker at overtage sagen efter § 77, stk. 2, jfr. § 74, og afledningen ikke vedrører et amtsvandløb, skal f. eks. spildevandsanlæg for store kemiske industrivirksomheder eller store statslige anlæg, der ejer arealer, der grænser til vandløb eller havet, behandles for landvæsensnævnet som 1. instans. I overensstemmelse med det foran side 19 anførte, foreslås landvæsensnævnens kompetence begrænset til behandling af sager vedrørende afledning af huspildevand fra ejendomme uden for samlet bebyggelse, d.v.s. det i § 5 b omhandlede afløb fra nogle få beboelser eller landbrug uden for samlede bebyggelser.

Sager om private anlæg til afledning af andet spildevand foreslås herefter behandlet af landvæsenskommissionen som første instans i overensstemmelse med hovedreglen i den foreslåede ændrede affattelse af § 7, stk. 2, men da der kun er en enkelt interesseret eller få interesserede ejendomme, vil behandlingen også for landvæsenskommissionen kunne ske efter reglerne i § 77 og §§ 77 a-77 d, der er mindre komplicerede end §§ 74-75 om offentlige anlæg. Det bemærkes, at de foreslåede nye regler i § 77 c om rensningskrav og kontrol